

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Apotheca Spiritualem Pharmacorum Contra Litem Contagiosam Aliosque Morbos

Wichmans, Augustin

Antverpiae, 1626

Quarto Kalend. Ianuarij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9653

Iesu nato consecrauit, & Dominicæ descriptionis ad instar, in die Natalis Domini, sub eadem, & stabilitatis in loco, & professionis gratia, ad illam beatæ perennitatis ciuitatem, cum noua sua & Candida militia sese descripsit. atque ita ab humili Christi præsepio, quod non nisi paupertatem, castitatem, & obedientiam nobis clamat, nouæ vitæ cursum auspicatus est.

29.
Decemb.

Quarto Kalend. Ianuarij.

Vide
cap. 3.
Apoth.
Spir. fol.
19.

Hierosolymis sancti David Regis & Prophetæ, qui Israeliticum populum, pestilentia atrociter à Deo flagellatum, sua pœnitundine & precibus liberauit.

Historia hæc plus quam notissima est, & sparsim in Apotheca mea, illius mentionem feci. Quod si mortalis adhuc, & inter mortales degens, misericordiæ ipse indigas diuinæ, apud Deum pro suis subditis tantum impetrare potuerit: quid iam poterit pro suis clientibus, amicus Dei, cohæres Christi, & confors factus æternùm duraturæ beatitudinis? Pro ijs maxime, qui dicit illo malo pestilentie durè flagellati, psalmos eius pœnitentiales contrito & humiliato corde, Deo obrulerint? Procul dubio illud Nathan Prophetæ audient: *Dominus quoque transtulit peccatum tuum: non morieris.*

Fuit verò magnus hic Rex & Propheta, uti corde ita & corpore paruus & humilis. In quo illud eiusdem verè fuit adimpletum: *Dominus humilia respicit in celo & in terra. Suscitans à terra inopem, & de stercore erigens pauperem; ut collocet eum cum principibus populi sui.* Quin & sapissimè comperimus, Deum eximios viros, quos ad magna destinabat, corpore paruos efformasse. Ita magnum illud decus Orientis, & aureū os eloquentiæ, S. Ioan. Chrylostomus, corporis specie & statura paruus fuit. Gregorius cognomento Theologus, patria non Episcopatū Nazianzenus, statura mediocri fuit, grataq; breuitate extitit. S. Paulus uti nomine, ita re paruus fuit. *Tricubitalis est*, inquit Chrylostomus, *& calos transcendit.* S. Hieronymum paruo fuisse corpore, scribit Ribadeneira in eius vita. Atque hinc fortè tanta illi mentis acredo. S. Constantius Mansionarius ex paruitate corporis, docu-

Raderus
in virid.
SS.

documentum sumpsit humilitatis, & virtutis adeò illustris, vt
aqua quasi oleo, ardentem in Ecclesia lucernam aleret. S. An-
toninus Archiepiscopus Florentinus, adeò pusillus fuit, vt cum ei
nomen esset Antonius, diminutiue vocatus sit Antoninus. Qui ta-
men monstrum fuit memoriae æque ac doctrinae & sanctitatis. Cum
enim tredecim tantum esset annorum, totum ius Canonicum me-
moriter calluit. In infinitum excreferet hic catalogus. Sed conte-
xendum cum paruis relinquo, qui in sui gloriam satis magnanimi
sunt. Et nota sunt illis in longos opprobria: *Omnis longus amens.* item
Caliga Maximini. Verum: Ipse fecit nos, & non ipsi nos.

Greg. l. 4.
dial. c. 8.

Psal. 99.

Porro de immensis prodigijs ad sepulchrum S. Davidis editis, cum
impius Herodes, thesaurum inde auferre conaretur, ista scribit Io-
sephus: Igitur Herodes consumptis suis pecunijs, audiens Hyrcanum ante se regem, aperuisse tumulum David, & tria millia talen-
torum inuenisse, multò plura credens deposita, quæ ad omnes sum-
ptus suos sufficerent, tumulum aperiens ingreditur noctu, dum ne-
quaquam vellet hoc ciuitatem sentire. Vnde fidelissimos amicos
tantum ducens, pecunias quidem depositas, sicut Hyrcanus non
inuenit: ornatum verò & vasa aurea plura tulit. Dum verò omne stu-
dium poneret, & inquisitionem diligentiolem faceret, ac vellet inte-
rius ingredi ad urnas in quibus David & Salomonis corpora posita
erant, duo eius satellites flammis exusti sunt, ab interiori parte oc-
currentibus. Tunc ille timore perterritus, egreditur, & pro piaculo,
monumentum ex lapide candido, ante ianuam magnificentissimis
construxit expensis. Ita Iosephus, qui ibidem putat, hanc fuisse
causam, quare exinde domus Herodis, in deterius labi cœperit, ita
vt ipse totos ferè reliquos regni, vitæque suæ annos, in sedandis per-
petuis familiae suæ dissidijs, non sine magno animi sui mœrore, ac
propria vitæ periculo occupatus fuerit, & hac de causa Romam de-
nuo navigare, ingrauescente licet iam ætate, coactus sit, & multa in-
super in suos crudeliter patrare. Sed vtrum horum Herodis infortu-
norum causa fuerit, prædicta Davidici sepulchri spoliatio, affirmare
non ausim. Nam quidquid sit, certè maiora Herodem peccata com-
mississe, dubium non est. Et si ob idem facinus Hyrcanum castigatū
non legimus, non est cur tantopere vtrum Herodem tam facile pro-
nuntiare debeamus; præserim, cum, ipsomet Iosepho teste, certum
sit, memorata Herodis familiae dissidia, multò ante cœpta esse. ta-
meti verum quoque sit, ea deinceps semper in peius processisse.

l. 16. c. 11.

boq. di.
o. 1. 2.

Solet namque frèquenter grauiſſimis pœnis, impios ſacrorum ſepulchrorum violatores, Deus punire. Ita narrat Baron. anno 878. quemdam inſtinctu Photij violantem ſepulchrum S. Ignatij Patriarchæ, cuius æmulus erat Photius, morte fuiſſe percuiſſum. Quomodo item irreuerentia in ſepulchrum S. Equitij ſit punita, ſcribit S. Gregorius l. 1. Dialog. c. 4.

Quin & apud ipſos gentiles, barbarum & inhumanum habebatur id factum: vt facto ipſo indicauit Nitocris regina Babylonis. Hæc enim ſepulchrum ſibi extraxit ſupra portas vrbs excelſo in loco, atque his litteris inſcripſit: *Si cui regum Babylonis poſt me futurorum fuerit pecunia penuria, aperto ſepulchro ſumat quantumcumque pecunia libuerit, dumtaxat indigens, aliter non aperiat. non enim ſatius fuerit.*

Herod.

l. 1.

Plutar. in
vita

Quod ſepulchrum proſus manſit immortum vſque ad Darium Hyſtaſpis, qui fruſtra ibi pecunias recondi arbitratus, aperuit monumentum, in quo pecunias non inuenit, ſed litteras ita dicentes: *Niſi pecunia eſſes inexplebilis, & turpis lucri cupidus, hæc aperuiſſes urnas defunctorum.* Immò Alexander Magnus, cum Cyri monumentum apertum comperiſſet, facti authorem Polymachum, interfecit. Titulus autem monumenti erat: *Quisquis homo & vndecumque veniſti (nam venturum noui) ego Cyrus ſum, qui Perſis queſiui imperium. Ne inuideas mihi, oro te, exiguam hanc humum, qua corpus meum tegit.* Quæ Alexandrum valde permouerunt, reputantem incertitudinem & viciffitudinem rerum. Hinc & illa Horatij querela de Romanorum excidio:

lib. Epod.
de 16.

Barbarus heu cineres inſiſtet victor, & urbem

Eques ſonante verberabit vngula:

Quaque carent ventis & ſolibus oſſa Quirini,

Nefas videre, diſſipabis inſolens.

Pridie